

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВНА АКАДЕМІЯ
НАЦІОНАЛЬНОГО АВІАЦІЙНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

**МАТЕРІАЛИ
ІХ Міжнародної
науково-практичної
конференції**

*«Управління високошвидкісними рухомими
об'єктами та професійна підготовка операторів
складних систем»*

Матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної конференції «Управління високошвидкісними рухомими об'єктами та професійна підготовка операторів складних систем» 18 листопада 2020 року, Кропивницький. – Вид-во ЛА НАУ, 2020, – 360 с.

Організаційний комітет:

Голова:

Неділько С. – начальник Льотної академії НАУ

Заступники голови:

Сорока М. – в.о. заступника начальника академії з навчальної, науково-методичної та виховної роботи Льотної академії НАУ;

Неділько В. – директор Науково-виробничого інституту аеронавігації Льотної академії НАУ

Відповідальний секретар – **Козловська О.**

Члени оргкомітету:

Аманжолова Б. – професор кафедри кримінального права, процесу та криміналістики Карагандинського державного університету ім. академіка Е.А. Букетова (Республіка Казахстан);

Баранов Г. – професор кафедри інформаційних систем і технологій Національного транспортного університету (м.Київ);

Гаєвська К. – директор Інституту міжнародного співробітництва Польської вищої школи в Варшаві (Республіка Польща);

Дем'янчук В. – начальник науково-дослідного центру НСЦ Украерорух (м.Київ);

Дмитрієв О. – в.о. декана факультету льотної експлуатації та обслуговування повітряного руху ЛА НАУ;

Жукова А. – проректор з наукової роботи Закладу освіти «Білоруська державна академія авіації», (м. Мінськ);

Калкаманов С. – професор кафедри електричного транспорту Харківського національного університету міського господарства ім. О.М.Бекетова;

Коломоєць О. – провідний фахівець з організації наукової роботи відділу забезпечення Кіровоградського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України;

Кіліан М. – завідувач кафедри розвитку та будівництва Університету прикладних наук Вайєнштефан-Трієздорф (Німеччина);

Ковальова О. – помічник начальника академії з громадських зв'язків ЛА НАУ;

Кучинська Є. – директор Інституту досліджень і розвитку, доктор наук у сфері безпеки вищої школи поліції в Щитно (Республіка Польща);

Маліновська І. – доцент факультету права та внутрішньої безпеки Вищої школи економіки, права та медичних наук у м. Кельце ім.проф. Є. Ліпінського (Республіка Польща);

Мірзаєв Б. – начальник головного центру єдиної системи ОПР Азербайджану;

Павленко М. – зав. кафедри Харківського університету Повітряних сил ім.І.Кожедуба;

Письменна М. – декан факультету менеджменту ЛА НАУ;

Рибіцька А. – доктор наук у сфері безпеки Університету ім.Павла Влодковича в Плоцьку (Республіка Польща);

Сидоров М. – помічник начальника ЛА НАУ із ЗП та ІР;

Сіроштан С. – начальник редакційно-видавничого відділу ЛА НАУ;

Тимочко О. – професор кафедри Харківського університету Повітряних сил ім.І.Кожедуба;

Українцева Т. – в.о. директора науково-технічної бібліотеки ЛА НАУ;

Українець Є. – професор кафедри конструкції та міцності ЛА та двигунів Харківського університету Повітряних сил ім. І.Кожедуба.

За достовірність та науковий зміст викладеного матеріалу відповідають автори.

<i>Н.М. Середа, П. Кіась</i>	
Впровадження типу маркетингу підприємства в умовах міжнародного ринку.....	215
<i>Н.О. Коваленко, Агамогланлы Ханоглан</i>	
Мировой опыт внедрения современных моделей и методов менеджмента в деятельности авиационного предприятия.....	217
<i>Н.І. Легінькова, І.В. Фабрика</i>	
Державна підтримка пріоритетних напрямів розвитку експортного потенціалу.....	219
<i>А.В. Залевський, К.О. Лопатюк</i>	
Вплив маркетингової стратегії на ефективність господарської діяльності аеропорту "Бориспіль".....	221
<i>Н.М. Середа, В. Нікіфоров</i>	
Формування комплексу маркетингу підприємства на зовнішніх ринках	222
<i>М.С. Письменна</i>	
Значення авіаційного транспорту в світовій економіці	224
<i>Н.О. Коваленко, В.С. Руденко</i>	
Зарубіжний досвід антикризового управління в авіаційній галузі.....	226
<i>Ю.В. Сикирда, С.Я. Гафарова</i>	
Особенности руководства авиационным предприятием в условиях ВЭД	228
<i>И.В. Щеголева, Н.В. Садигов</i>	
Менеджмент качества как приоритетный элемент функционирования предприятия.....	231
<i>З.В. Смутчак</i>	
Підвищення професійної компетентності кадрів підприємств та організацій з позицій соціального партнерства	233
<i>Н.В. Столярчук</i>	
Оцінка стану цивільної авіації України у кризовий період світової пандемії.....	236
<i>І.В. Щоголева, Д.Є. Барський</i>	
Критерії ефективності управління стратегічним потенціалом авіаційного підприємства	238
<i>Т.М. Дорошенко</i>	
Тайм-менеджмент як ефективна методика управління діяльності фахівців правової галузі.....	240
Секція 7	
STEM - освіта в підготовці операторів складних систем	
<i>М.Ф. Семенюта, А.К. Аракелян</i>	
Застосування математичних моделей в авіаційній безпеці	242
<i>Н.О. Гончарова</i>	
Технологія доповненої реальності у підготовці сучасного фахівця авіаційної галузі	244
<i>С.В. Дембіцька</i>	
STEM-навчання як засіб інтеграції освіти та науки у ЗВО технічного профілю	245
<i>Е.П. Зайцев, Н.Г. Карапыш</i>	
Расчет влияния анизотропии и двойной нелинейности на температурное поле конечного цилиндра летательного аппарата.....	247
<i>Е.П. Зайцев, Р.И. Ратушный</i>	
Расчет влияния анизотропии и двойной нелинейности на термонапряженное состояние полых цилиндрических тел летательных аппаратов	251

Тайм-менеджмент як ефективна методика управління діяльності фахівців правової галузі

Кожний фахівець правової галузі повинен якісно виконувати свої обов'язки, працювати в умовах дефіциту часу й нервової напруженості, яка зумовлена особливістю роботи в галузі. Труднощі пов'язані з особливостями планування роботи при виникненні великої кількості різноманітних ситуацій, які потребують негайного вирішення, розв'язання конфліктів, заяви, скарги, термінових нарад тощо. Також додаткові труднощі виникають у зв'язку з повною або частковою відсутністю інформації, що потребує значних витрат праці й часу, великої нервової напруженості, самовіддачі, що гальмує процес своєчасного виконання роботи.

Робота в умовах дефіциту часу та швидких змінах у суспільстві є важким завданням для всіх функціональних систем організму людини та вимагає від фахівця працездатності, активності, функціональної рухливості, точності оцінки ситуації. Зазначені характеристики забезпечують індивідуальний стиль діяльності особистості, що виявляються в різних професійних ситуаціях діяльності фахівця. У зв'язку з цим необхідно вмільо управляти часом. Тайм-менеджмент – це управління часом, який використовує сукупність методик оптимальної організації для виконання завдань, проектів та планування роботи. Система управління часом складає поєднання процесів, інструментів, техніки і методів, які дозволяють найбільш якісно та швидко виконувати необхідну роботу. Час – це один із самих унікальних ресурсів, що пов'язано з обмеженістю, легкість втрат, неможливість його накопичення та відновлення. Його можна ефективно «конвертувати» – перетворюючи на певні життєві цінності. Правильне використання часу є запорукою успішного виконання професійних обов'язків, досягнення цілей [2, с. 279], що дозволяє підвищити ефективність діяльності за рахунок оптимізації часових витрат на підготовку і прийняття рішень, досягнення стратегічних і тактичних цілей, виконання виробничих та інтелектуальних завдань. Необхідно організовувати свою роботу та роботу підлеглих таким чином, щоб не тільки були відсутні втрати часу, а також ще залишався додатковий час. Як будь-який інший ресурс, час можна використовувати ефективно або неефективно. Для цього необхідно проаналізувати його раціональність використання.

Ю. Білявська і Н. Микитенко, тайм-менеджмент являє собою органічне поєднання теорії, практичних рекомендацій та мистецтва щодо управління часом, які дають людині змогу раціоналізувати розподіл часу на поточні потреби, розставити часові пріоритети та уникнути втрат часу [1, с. 85]. На думку Л. Образцової, тайм-менеджмент включає вміння ставити перед собою цілі; планування своєї діяльності (формулювання завдань, вибір оптимальних рішень, найбільш ефективних способів досягнення поставлених цілей); розвиток навиків самоконтролю, здатності самостійно оцінювати успішність (або неуспішність) своїх дій; облік витрати часу, вміння ефективно використовувати всі доступні резерви часу [6, с. 9–10]. Л. Калініченко, А. Гаврилова [4, с. 60], Г. Матукова, В. Макаренко [56, с. 58] під тайм-менеджментом розуміють набір правил, практик, навичок, інструментів і систем, спільне використання яких дає змогу більш ефективно використовувати свій час і в перспективі поліпшити якість життя. Г. Євтушенко і В. Дерев'янка трактують тайм-менеджмент як сукупність методик оптимальної організації для виконання поточних завдань, проектів, календарних подій [3, с. 89].

Найбільше значення тайм-менеджмент має для керівників незалежно від рівня управління, оскільки саме вони здійснюють управління не тільки своїм власним часом, але й робочим часом своїх підлеглих; ставлять цілі та розподіляють завдання за ознакою ранжування з тим, щоб якомога швидше та якісніше досягнути поставлених цілей.

Безпосередньо керівники планують діяльність своїх підлеглих, дають їм завдання та вимагають вчасного їх виконання. Важливою передумовою успішної діяльності керівника та очолюваного ним колективу є правильний розподіл робочого часу.

Основними передумовами впровадження тайм-менеджменту в галузі права є: зростання вимог до рівня професійного розвитку фахівців галузі права, що є неможливим без уміння самостійного планування та організування своєї роботи, розстановки пріоритетів, визначення найбільш важливих цілей, досягнення їх з найменшими витратами зусиль і часу; ускладнення зовнішнього контролю за діяльністю працівників, яка має творчий характер, і підвищення актуальності самостійної організації своєї роботи, самодисципліни та самоконтролю. Проблема управління часом виникає там, де є альтернатива його використання, зокрема у фахівців галузі права. У підрозділах організації доцільним є врахування психофізіологічних можливостей людини щодо виконання роботи, що закріплена за її посадовими обов'язками. У контексті підвищення ефективності діяльності організації необхідно виокремити два рівні тайм-менеджменту: особистий, тобто фахівця галузі права (сукупність різних технік та технологій організації власної роботи працівника, яку він здійснює в особистих інтересах, не бажаючи при цьому даремно витратити ресурси свого часу; охоплює технології особистого росту) та корпоративний, організації галузі права (зосереджує увагу на організації роботи всіх працівників організації, наслідком якої є ефективне використання часу кожним з них; передбачає впровадження стандартів економного та результативного використання бюджету робочого часу).

Процес управління часом охоплює широкий спектр діяльності: інвентаризацію часу та визначення непродуктивних його витрат («поглиначів часу»); систематичне планування часу та визначення часових обмежень; вибір пріоритетів, постійне розмежування та узгодження професійних та особистісних цілей; використання техніки виконання завдань (видалення, відкладання, делегування, зменшення).

Отже, тайм-менеджмент в галузі права – це сукупність знань, умінь і навичок, завдяки яким фахівець галузі права вміє правильно ставити цілі, розставляти пріоритети, вірно планувати та раціонально організовувати свій робочий та особистий час, підвищуючи ефективність його використання за рахунок залучення всіх доступних резервів.

Список використаних джерел

1. Білявська Ю.В., Микитенко Н.В. Тайм-менеджмент як метод управління часом категорійного менеджера. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія “Економічні науки”. 2018. Вип. 30. Ч. 3. С. 83–87.

2. Буняк Н.М. Тайм-менеджмент як інструмент підвищення ефективності діяльності підприємства. Економіка і суспільство : електронне наукове фахове видання Мукачівського державного університету. 2018. Вип. 14. С. 279–283. URL: http://economyandsociety.in.ua/journal/14_ukr/39.pdf (дата звернення: 27.04.2019).

3. Євтушенко Г.І., Дерев'янка В.М. Аналіз стану управління робочим часом та шляхи підвищення ефективності застосування “Тайм-менеджменту” в організації. Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. 2014. № 1. С. 88–96.

4. Калініченко Л.Л., Гаврилова А.О. Особливості впровадження тайм-менеджменту на підприємстві. Молодий вчений. 2017. № 4.4. С. 60–63.

5. Матукова Г.І., Макаренко В.О. Тайм-менеджмент у системі управління персоналом: теорія та практика впровадження. Вісник Одеського національного університету. Серія “Економіка”. 2018. Т. 23. Вип. 6(71). С. 58–63.

6. Образцова Л. Время – деньги. Как управлять своим временем / Л. Образцова. – М. : АСТ, СПб : Сова, 2007. – 126 с.